

Berecz Endre A Szegedi Vegyészkongresszuson

1949 őszén tartották a szegedi vegyészkongresszust. Gyakorlatilag ez volt a háború után az első igazi vegyészkongresszus, és én épp akkor végeztem. A tanszékről odaküldtek minket. (Berecz Endre "X"-szel van megjelölve.)

1949-ben végeztem az egyetemen, akkor még csak négy éves volt, és bent maradtam tanársegédnek. Még diákkoromban az volt az elképzelésem, hogy olyan helyre megyek vegyésznek, ami nem vegyészeti gyár, de kell egy vegyész. Ahol meg tudom mutatni, hogy mit tudok. Mert ha elmegyek a Chinoinba, ott van még kétszáz vegyész, ott nem tudok kitörni. De negyedéves korunkban, amikor már megvolt a fizikai kémia vizsga, és már csak a fizikai kémiai laboratórium volt hátra, Erdey-Grúz behívatott öt embert, akiket alkalmasnak látott arra, hogy demonstrátorok legyenek. Ez óriási megtiszteltetés volt. Akkor még egy bűdös vasat nem fizettek ezért. Így lettem demonstrátor. Nagyon sokat tanultunk, jóval többet, mintha csak közönséges diákok lettünk volna. Amikor végeztünk, ez az öt ember ott maradt a fizikai kémia tanszéken, mert akkor kezdődött az egyetemeken a gyors létszámnövelés. A diákoknál is és a tanszékeken is. Először gyakornokok lettünk, és egy évig gyakornokként havi kilencszáz forint fizetést kaptam. 1950-ben kineveztek tanársegédnek.